

[Svend Jakobsen.]

ningen skal være pristalsreguleret som i vort forslag i efteråret. Det betyder, at den fortsatte inflation også vil betyde en fortsat udhuling. Det er ikke acceptabelt. Vi må dels gennemføre en ajourføring af satserne, dels må vi sikre boligtagerne mod en reduktion alene som følge af prisstigninger i samfundet.

Om forslaget skal jeg i øvrigt sige, at så vidt vi kan vurdere, er der en række uheldige virkninger af forslaget om maksimum 2.400 kr. i boligsikring til ægtepar uden børn og også af bestemmelsen om, at der kun tages hensyn til de første tre børn i et ægteskab. Jeg erkender, at det er et fåtal af familier, der har mere end tre børn, men så meget lettere er det jo også for os at overse konsekvenserne af også at give en vis støtte til børn ud over tre.

Jeg har også noteret, at jeg vil gøre nogle bemærkninger om 2.400 kr.-grænsen i forhold til dem, som bliver udsaneret, men jeg har senere fået at vide, at boligministeren i tv i aftes har givet udtryk for, at der her har indsneget sig en fejl, og jeg beder boligministeren bekræfte herfra, at det er sigtet at komme med et ændringsforslag på dette punkt.

Men der er jo en 2.400 kr.-grænse mere i forslaget, og det er den, der er foreslået i det nye stk. 3 i § 3 a. Denne 2.400 kr.-grænse betyder, at boligsikringen til udsanerede ikke kan bringes længere ned end til 2.400 kr. Jeg ved godt, at dette tings medlemmer anser 2.400 kr. for at være en forholdsvis lav boligudgift, men det er jo ikke disse tings medlemmer, der står i saneringsituationen og skal anskue dette beløb i forhold til den nuværende boligudgift. Det er boligtagere, som har en meget, meget lav leje i nogle meget, meget dårlige boliger, og jeg er lidt bekymret for, om vi ikke med de 2.400 kr. ligger for højt. Vi skal jo være opmærksom på, at det er kun en udgangsposition, og at der hurtigt herefter følger stigninger, så man kommer op på mere normale boligudgifter.

Jeg skal til sidst nævne, at lovforslaget fastholder den 1. oktober som skæringspunkt for boligsikringsåret. Vi er fortsat af den opfattelse, at det var fornuftigere at følge kalenderåret, men det er ikke afgørende for os. En konsekvens af at vælge den

1. oktober som skæringstidspunkt må imidlertid være, at der også sker en ændring af den reguleringssats, som lægges på sidste års skattepligtige indkomst, og det må være sådan, at den kun må forhøjes med 3/4 af den procent, der lægges til til brug for forskudsregistreringen, hvis man skærer et kvartal af.

Jeg skal derefter sige, at vi vil gå aktivt ind i udvalgsarbejdet med sigte på at få forbedret forslaget på en række punkter, herunder sikring mod udhuling, og lykkes det at få en række forbedringer igennem, er vi også med til at gennemføre forslaget.

**Kirsten Jacobsen (FP):**

Det foreliggende lovforslag om ændring af boligsikringsloven skulle ifølge ministerens fremsættelsestale være en forenkling i forhold til den nugældende lov. Hvis man tager forslagets tekst og sammenholder den med lovens nuværende tekst, er det også en forenkling, men kun så langt, at der er brugt nogle færre ord i dette lovforslag end i den nugældende lov. Overskueligheden i loven er ikke blevet spor bedre, og jeg havde set det som en større opgave, hvis man havde bestræbt sig på det.

Det skyldes først og fremmest, at hele beregningsgrundlaget har været skiftende. Man har i det korte åremål, boligsikringsloven har virket, ændret dette beregningsgrundlag ikke mindre end 6 gange med hensyn til, om det skulle være en tidligere indkomst, eller det skulle være en aktuel indkomst, der skulle danne beregningsgrundlaget. Rent principielt synes jeg, at den aktuelle indkomst må være det rigtigste og det rimelige beregningsgrundlag, men forslaget er fremsat på et tidspunkt, hvor det udvalg, der i øjeblikket sidder og arbejder med en samordning af skatter og sociale ydelser, ikke har færdiggjort deres arbejde, og derfor må vi i hvert fald være helt sikre på, at der sker et meget grundigt udvalgsarbejde.

Hele miseren omkring boligsikringen hænger jo til syvende og sidst sammen med, at vi har haft et helt fuldstændig fornuftstomt skattesystem, som skal sættes sammen med en umulig boliglovgivning, og så er det jo ikke mærkeligt, at resultatet faktisk også bliver temmelig umuligt. Havde folketingets øvrige partier været mere sam-